

**KÅRE
WILLOCH**

**Medlemskap
trygger
råderetten**

**Utgitt av
"JA til EF" Aksjonen**

Medlemskap trygger selvråderetten

Vi må bevare den suverenitet og likeberettigelse vårt land kjempet seg til, men det er ikke nok. Den kolossale utvikling som er skjedd efter den tid gjør det nødvendig å utvide vår medbestemmelsesrett i internasjonale organer, hvis vi vil være med på å bestemme over spørsmål som berører oss i meget høy grad. Derfor har vi allerede sluttet oss til et nettverk av internasjonale avtaler som begrenser andre lands muligheter for å skade våre interesser, men som til gjengjeld også innskrenker vår egen handlefrihet. Som eksempel kan nevnes at vi har gitt opp vår rett til å føre selvstendig tollpolitikk. Det vi har fått igjen i form av økt innflytelse over andre lands tollpolitikk betyr meget mer for oss, enn den rett vi har mistet til å treffe selvstendige tollpolitiske tiltak rettet mot andre lands næringsliv. Vi har med andre ord styrket vår reelle stilling. Dette er bare ett blant tallrike eksemp-

ler på hvorledes vi har bygget videre ut den trygghet og status for vårt land som vi har arvet.

Avhengig

Medlemskap i EF vil bety et viktig skritt videre i samme retning. Vi har erfaring for at andre lands økonomiske politikk, rentepolitikk, valutapolitikk, industripolitikk, fiskeripolitikk, distriktpolitikk, skipsfartspolitikk, miljøvernpolitikk med meget mere har avgjørende betydning for utviklingen i vårt eget land. Nesten hele vår produksjon og vårt forbruk er på en eller annen måte avhengig av leveranser fra utlandet, og vi kommer snart til å eksportere over halvparten av alt vi produserer. Vi bruker utenlandsk kapital til utbygging av landet, og vi får det meste av våre nye kunnskaper fra utlandet, og er knyttet til verden om-

kring oss med utallige andre bånd av både økonomisk og annen art.

Tradisjonell nasjonal selvvråderett er helt utilstrekkelig for å møte de problemer som oppstår, hvis et utvidet fellesskap skulle føre en politikk i strid med våre interesser. For å verge våre nasjonale interesser må vi sikre oss en plass i de europeiske organer som har innflytelse over tingene. Det er det vi gjør ved medlemskap.

Skadelidende.

Tanken om å foretrekke et frihandelsområde i stedet for medlemskap, for derved å beskytte vår suverenitet, er i virkeligheten paradoksal. Ved å velge et frihandelsområde vil vi legge oss like åpne for de viktigste impulser på godt og ondt fra Fellesskapet. Men vi avstår fra en reell medinnflytelse over de beslutninger som treffes der. Vår reelle suverenitet og medbestemmelsesrett blir skadelidende.

Det er lett å forstå at mange tenker nøye på de avgjørelser som ble truffet i 1814 og 1905, når de overveier den avgjørelse som skal treffes i 1972. Etter alt det som er sagt med sterkt overdrevne fremstillinger av den myndighet Fellesskapet vil få, er det lett å forstå at mange har funnet dette punkt vanskelig. Etter mitt skjønn ville det vært en selvmotsigende form for troskap mot verket fra 1814 og 1905 om vi nu skulle velge en reell svekkelse av vår medbestemmelsesrett over spørsmål som angår oss. Jeg reagerer mot tanken på å gjøre Norge til en stat med mindre medbestemmelsesrett

enn andre. Det strider mot min oppfatning av hva vår nasjonale status betyr. Dette kan selvfølgelig ikke bety at 4 millioner nordmenn skal ha den samme samlede innflytelse som f. eks. 56 millioner briter. Men vår innflytelse skal ikke være mindre, men heller større enn vårt folketall skulle tilsi. Nettopp den form for internasjonalt samarbeid som Fellesskapet representerer, skulle gi de beste muligheter for å sikre dette.

De små land.

Det er mange som er mistroiske overfor dette med de mindre lands medbestemmelsesrett, men det er ikke noe urealistisk ved det — hvis man velger å besette de posisjoner som medlemskap gir rett til. De små land blir forholdsvis sterkt overrepresentert i Kommisjonen. De får forholdsvis større stemmerett enn de store land i Ministerrådet og Europaparlamentet. Viktigere er det kanskje at de innrømmelser som de små land krever ofte betyr forholdsvis lite for de store, slik at man kan sikre seg dem ved gode forhandlere. Det er betegnende at mange briter mener at Norge oppnådde forholdsvis mer under medlemskapsforhandlingene enn Storbritannia. Endelig kommer behovet for å nå frem til enstemmighet i viktige saker som gir de små land pressmidler, og som tilsier hensyn også til mindre folks krav. Hvis man derimot holder seg utenfor de besluttende organer, vil man lett bli offer for den alminnelige tendens til at kompromisser blir slut-

tet på bekostning av dem som ikke er til stede. Det er den stilling vil vil komme i hvis vi selv velger en såkalt løsere tilknytning.

Dårligere enn Sverige.

Dette er i virkeligheten et hovedproblem i de nøytrale EFTA-lands situasjon. Og derfor forhandler de om den videste form for tilknytning som deres politiske situasjon gjør mulig. Deres utenrikspolitiske stilling gjør det likevel umulig for dem å oppnå den fulle medbestemmelsesrett. Men hvorfor skulle vi så velge den svekkelse av vår medbestemmelsesrett som disse land må finne seg i? Når man vurderer

dette spørsmål, må man også være klar over at vår posisjon — hvis vi avslår tilbudet om medlemskap — vil bli mindre gunstig enn f. eks. Sveriges og Sveits'. Sverige og Sveits er land med helt usedvanlig økonomisk styrke i forhold til deres størrelse, og med former for innflytelse som vi ikke har i samme grad.

Det tilbud om medlemskap som vi har fått er et bevis på at de øvrige land i Vest-Europa ikke er interessert i å svekke vår posisjon. Men virkeligheten er slik at hverken de eller vi kan hindre en slik svekkelse av vår stilling hvis vi selv velger å stå igjen utenfor, når Storbritannia, Danmark og Eire går inn i Fellesskapet.

Til «JA TIL EF»-aksjonen, Cort Adlersgt. 16, Oslo 2.
Tlf. 56 51 85 - Postboks 2599, Solli, Oslo 2.

Jeg ønsker å tegne meg som støttemedlem og vil gi et bidrag på kroner

- som ☐ er sendt over postgiro 210811
☐ er sendt over bankgiro 8200.01.40208
☐ følger vedlagt i sjekk
☐ Jeg ønsker informasjonsmateriell tilsendt
☐ Jeg ønsker å delta i det lokale arbeid.

Navn

Adresse

Kontroll: Ildal, Waaler & Co., statsautoriserte revisorer

Si JA til EF

